

HVORFOR VI IKKE TAGER TIL LIBANON OG SYRIEN

Vi har i bestyrelsen behandlet et indsendt forslag til studietur og det kan være en glimrende anledning til at give lidt indsigt

AF HERMAN NIELSEN

Forslaget, der er kommet fra Youssef Abdul Kader i Gellerupparken, tager udgangspunkt i det forhold, at størstedelen af beboerne her kommer fra palæstinensiske flygtningelejre i Libanon og Syrien, og at bestyrelse (og flere andre) kunne få noget forståelse for og indsigt i palæstinenserens levemåde ved at besøge nogle flygtningelejre, opleve situationen og ved selvsyn få viden om skole- og sundhedsforhold.

NOK DANMARK MEN...

Det ligger allerede i sproget, at i Danmark bor danskerne. Men ikke alle danskere bor her, og her bor også mange andre, som vi danskere konstruerer modsætningsforhold til ved at pukke på det danske. På samme måde vil palæstinensere (og andre etniske grupper) i danskernes forståelse skabe modsætningsforhold til danske værtsfolk ved at slå på det palæstinensiske her i Danmark. Nationalstater og det at tilhøre en nationalstat

bliver som mål tilsyneladende let en fortsættelse af det sidste århundredes nationalkrige, men som middel til at skabe relativ tryghed for mennesker uden rettigeheder er det at betragte som selvfølgeligheder på vejen ind i de store sammenslutninger, som for-

håbentlig kan regulere livsforholdene til glæde for alle mennesker. Når vi har det så (relativt) godt i Danmark, så hjælper vi selvfølgelig også andre, der har brug for hjælp – og netop derfor er også mange palæstinensere i Danmark og på lige fod med os andre (sådan da, og det gør vi så bedre!).

HVEM OG HVAD VI ER

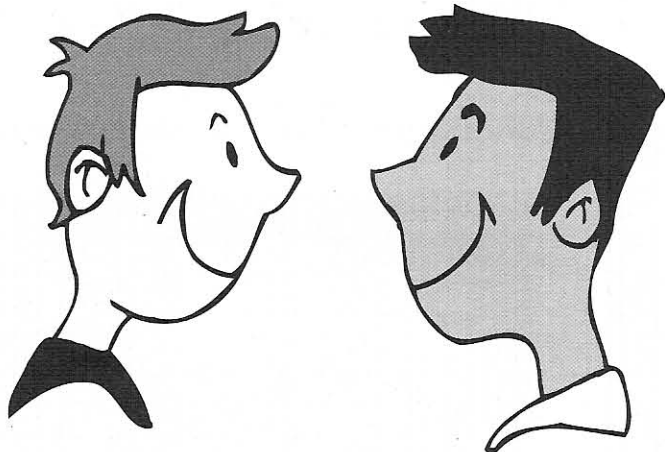
I en politisk og social situation, hvor forskellene i livsudfoldelsesmuligheder mellem befolkningsgrupper øges – og de øges voldsomt i disse år mellem rige og fattige lande samt internt i de enkelte lande – er det tilsyneladende nærliggende for de ugunstigt stillede at gribe tilbage til ellers forladte former for selvhævdelse. Dårligt stillede danskere kan pludselig

opleve sig som danskere og undertiden sågar kristne, hvis det lokale modsætningsforhold til oplevet aggressive muslimer kommer på tale. I sine konsekvenser kan det let blive regulært fjendskab, hvis alvor står i frygtelig modstrid til ønsket om at leve sin tid godt sammen med sine nære.

I realiteten står vi alle over for det moderne problem at forankre os i noget, der har afgørende værdi for én selv, så den psykiske afhængighed af andre ikke kan bruges og misbruges til gensidig gruppefjendskab og vold. En sådan selvstændighed vil selvfølgelig i de etniske grupperinger let blive opfattet som forræderi, fordi man mere eller mindre med rette oplever sig i indbyrdes konkurrence gående over kamp til krig i tilspidsede situationer for som gruppe at komme til sin ret i samfundet. Fremtiden her i Danmark er i hvert fald, at vi selv finder ud af det sammen og håber på og måske endog hjælper med til, at andre, der virkelig har problemer rundt om i verden, får dem klaret lokalt og ikke yderligere eksporteret dem til os – så vi også begynder rigtigt at få problemer...

HVAD EN BESTYRELSE KAN

At bestyre en boligforening er også at prøve at komme ud over alle de formelle aktiviteter, som først og fremmest økonomi og lovgivning forpligter til, og nå de mere bløde kvaliteter mellem mennesker. Det kræver imidlertid et sprogligt fællesskab, som på den ene side ikke altid er til stede, og som på den anden side så ofte bruges som undskyldning for alligevel ikke at prøve at finde ud af sagerne i mindelighed. Beboere, der oplever sproglig eller anden tilsidesættelse, må melde sig, for at det kan blive drøftet igennem (i starten gerne med tolk). En boligforenings gode økonomi kan også bruges til både kort- og langsigtet foreningsaktivitet med det gode naboskab som oplagt pejlemærke. Vi vil i bestyrelsen både være lydhyre og selv prøve os frem.

IKKE TUR MEN...

Vi tager altså ikke afsted; men har været glade for forslaget, som for os i bestyrelsen fokuserer på den meget brogede beboersammensætning, som der er i flere og flere af boligforeningens afdelinger og i det danske samfund i øvrigt – også her dog meget vekslende fra område til område. Vi erkender vores store del af opgaven med at have boligområder, hvor alle beboere både umiddelbart har det godt og samtidig har tiltro til en god fremtid. Vi ser forslaget om studietur til Mellemøsten ind i denne sammenhæng, og er som sagt derfor glade for det. Men vi finder forslaget bagudvendt frem for orienteret mod den fælles nutid og fremtid, som er vores vilkår i Danmark. Derfor lidt forklaring.